

A Lancet-Commission on the Value of Death a halálba kísérés újraértelmezéséről

The Lancet, January 31, 2022

Kulcsszavak: globális egészségügy, halálba kísérés, thanatológia, Lancet Commission on the Value of Death, nemzetközi

Forrás Internet-helye:

[https://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736\(21\)02314-X/fulltext](https://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736(21)02314-X/fulltext)

Lancet-Commission on the Value of Death:

<https://www.thelancet.com/commissions/value-of-death>

Dr Libby Sallnow (St Christopher's Hospice, London) és mt. szerint az egészségügyi és szociális rendszereknek a haldoklókkal és hozzátartozóikkal való kommunikációja világszerte kudarcot vall. A *Lancet Commission on the Value of Death* munkájában egészségügyi, szociális kutatók, gazdasági kutatók, filozófusok, teológusok, politológusok, betegjogi képviselők vesznek részt.

A szakértők kritikája szerint az élet meghosszabbítását célzó agresszív terápia, a palliatív ellátáshoz való hozzáférés globális egyenlőtlensége, az élet végére jellemző orvosi ellátás magas költségei odavezettek, hogy életük alkonyán milliók szenvednek szükségtelenül. A bizottság felveti a halál újraértelmezésének gondolatát. Eltávolodni a túlnyomórészt orvosi szemlélet dominanciájától és elmozdulni egy közösségi modell irányába, amelyben a haldoklók gondozásában együttműködnek a családok, az egészségügyi és szociális szolgálatok. A bizottság elemezte, hogyan járnak el az egyes társadalmak a halállal és a halálba kíséréssel kapcsolatban és ebből ajánlásokat fogalmazott meg a politikai döntéshozók számára.

A kutatásvezető szerint az elmúlt hatvan évben drámaian megváltozott a halál környezete: korábban családi esemény volt, alkalmi orvosi támogatással, mostanára azonban orvosi eseménnyé vált, korlátozott családi támogatással. Annak érdekében, hogy újra egyensúlyba hozzuk a halálhoz való viszonyulásunkat, alapvetően újra kell értelmeznünk a halálba menők iránti gondoskodásunk módját, a halállal szembeni elvárásainkat.

Az elmúlt hatvan évben a halál kikerült a család és a közösség környezetéből és elsősorban az egészségügyi rendszerek ügyévé vált. Az Egyesült Királyságban az élete végén ápolást igénylő öt személy közül csak egyet gondoznak otthonában, a többi kórházba kerül. A várható élettartam világviszonylatban 66,8 évről (2000) 73,4 évre (2019), a rossz egészségi állapotban töltött éveké pedig 8,6 évről (2000) 10 évre (2019) növekedett.

Mpho Tutu van Furth holland lelkész, a tanulmány társszerzője szerint a halál egyben orvosi, szociális, lelki, lélektani és spirituális esemény és ha ezt ilyenek fogjuk fel, e dráma minden szereplője a megfelelő helyre kerül. Ennek azonban nagy ára van: A magasabb jövedelemmel rendelkező országokban az éves egészségügyi kiadások 8%-11,2%-a jut a lakosság 1%-ára, azokra, akik még abban az évben meghalnak. Az életük utolsó havában levők gondozása rendkívül költséges és ott, ahol nincs egyetemes egészségügyi ellátás, ez a családok elszegényedését okozhatja.